

[Alfred Jensen.]

kan give arbejde, må have krav på at få erstatning for tabet af arbejdsfortjeneste, et såre rimeligt og menneskeligt krav, og jeg fatter ikke, man fortsat vil gå uden om dette spørgsmål, al den stund man dog må vide, at de, der står og ønsker arbejde og ikke kan få det, er stillet langt, langt ringere end andre medborgere; samfundet burde efter min opfattelse indrette sig på en sådan måde, at når nogen går arbejdsløse, burde de have erstatning for tabet af arbejdsfortjeneste.

Jeg må også sige, at jeg ikke forstår oppositionens begrundelse for, at man ikke vil give mere end arbejdsløshedsunderstøttelsen. Jeg fatter ikke, at man forsøger at tale om dette spørgsmål på den måde og at blande studenternes uddannelsesforhold ind i diskussionen. Jeg har ikke noget imod, om man også løste den akademiske uddannelses problemer på en sådan måde, at fattigmands børn kunne få denne uddannelse, for så vidt de har evner og lyst dertil, og få den under betryggende vilkår — det er for øvrigt også et spørgsmål, jeg før har nævnt. Men når man anfører det som begrundelse for, at de, der søger slige foranstaltninger, kun skal have arbejdsløshedsunderstøttelse, vil jeg deroverfor fremføre, at når skolelærere får fortsat uddannelse, så får de sandelig deres fulde løn og vikarer stillet til rådighed. Der er absolut ingen grund til at stille den ikke-faglærte arbejder ringere end skolelærere og andre ligestillede, tværtimod.

Jeg har også med disse bemærkninger sagt, at jeg må stemme imod det ændringsforslag, mindretallet har stillet under nr. 11.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 9 til § 8, stillet af flertallet, som en forbedring af lovforslaget.

Jeg skal ikke, fordi jeg godkender en hel del af de betragtninger, der er gjort gældende af socialdemokratiets ordfører, komme ind på alt det, der kan siges om mindretallets ændringsforslag, blot fastslå, at også jeg og den kommunistiske gruppe må gå imod de ændringsforslag, der her er stillet.

Hvad angår lovforslaget om beskæftigelse og uddannelse af unge, har vi gennem årene givet udtryk for, at vi er modstandere af

en tvangsmæssig henvisning af unge til slige foranstaltninger. Det er vi også med hensyn til den tvangsmæssige henvisning, der nu skal foregå, selv om det er til lidt andre foranstaltninger end tidligere. Vi har derfor for at markere vor stilling udarbejdet ændringsforslag til, jeg har vel lov at sige de værste henvisningsbestemmelser i lovforslaget.

Det første går ud på, at første punktum i § 1 får en anden affattelse, således at der til fremme af beskæftigelse og uddannelse kan iværksættes foranstaltninger af den art, som oprindeligt var beskrevet i lovforslaget.

Vore ændringsforslag til § 7 og § 13 forfølger jo egentlig de samme formål og tager den tvangsmæssige henvisning ud. Vi har ment, det var muligt helt at lade § 13 udgå. Jeg skal ikke komme ind på de forskellige bestemmelser, den indeholder; vi mener blot ikke — det vil jeg nøjes med at sige — det er hensigtsmæssigt at have en sådan bestemmelse i denne lov.

Hvad vort ændringsforslag nr. 3 til § 7 angår, siger det, at „adgang til deltagelse i undervisningen på arbejdstekniske ungdomsskoler og til ungdomsarbejder har unge ugifte arbejdsløse i alderen fra det 18. til det fyldte 25. år“. Det er jo en arbejdsløshedsforanstaltning, og derfor er forslaget udarbejdet på denne måde. Hvis der i øvrigt ellers kan læres noget dér, som har betydning for dem, der ønsker at få en uddannelse, var det naturligvis rimeligt, at man også lod andre unge have adgang dertil, men vi har altså udarbejdet ændringsforslaget under hensyn til det, der er grundlinjen i ministerens forslag.

Derudover kunne jeg så ønske at gøre opmærksom på de lønmæssige bestemmelser, der findes i lovforslagets § 5. Jeg har ikke videre bemærkninger at gøre til bestemmelserne i stk. 1, men derimod til bestemmelserne i stk. 2; det er dem, der går ud på, at arbejdsministeren efter forhandling med eller indstilling af ungdomsudvalget kan fastsætte lønnen. Jeg skulle ikke have rejst noget problem her, hvis det ikke var sådan, at jeg af erfaring ved, at lønninger af denne art ikke reguleres på samme måde som overenskomstsmæssige lønninger. Jeg har tidligere — ikke her fra denne talerstol, men på anden måde — henvendt mig til